

El carro pel pedregal

Malgrat les bones intencions, i possibles errades per part dels responsables públics, la inèrcia o la inactivitat per por d'espifar-la no és solució de res. Deixar-se portar per contes de la lletera, tampoc. Sobretot quan qui t'explica el conte, només té interès en vendre't els càntirs que es vagin trencant.

A Catalunya, i el nostre poble n'és exemple, s'ha apostat per la construcció com a únic motor de l'economia i finançament municipal. El totxo i les grues han campat a tort i a dret, superant en moltíssim la mitjana europea. No cal ser catedràtic d'economia per saber que, si en deu anys s'ha construït per trenta, potser els propers vint ja van servits.

El problema és que, aquest finançar-se a cop de totxo, ha estat fruit de la conxorxa de determinats responsables públics i l'especulació. M'explico: la compra d'habitatge no s'ha fet pel seu valor d'ús (viure-hi), sinó pel seu valor d'inversió (vendre-

la). La qual cosa pot ser legítima, però amb conseqüències econòmiques xocants. I com que ho acabem pagant tots -menys els de sempre-, costa empassar-se allò de l'interès general.

Ja s'ha dit que equivocar-se és humà i que les bones intencions se suposen. Per això humanitzaria molt més les classes polítiques governants aquell que digués: "Ens vam equivocar, ens ho vam creure, pensàvem que no s'acabaria mai ni el totxo, ni la terra, ni l'aigua..." I sobretot en prenguéssim bona nota.

Lluny d'això, es continua pel camí de menystenir la terra -que en un poble pagès no és poca cosa, i es vol fer creure que el terme importa pel seu valor d'inversió (vendre'l) i no pel seu valor d'ús (conrear-lo, fer-lo produir, viure-hi,...). I a més contradient el missatge que lloa l'empresari i el seu risc d'inversió: Què és, doncs, un pagès? Doncs el més emprenedor i el que més arrisca. Primer per si plou,

fa sol o pedrega (riu-te'n tu d'invertir a Wall Street), i després per les dinàmiques de mercat i el que li dóna l'intermediari. Per postres el sector agrícola crea paisatge, produeix béns, fixa identitat a través del territori i és un dels principals consumidors de la indústria (els pagesos gasten més en béns i productes industrials que tot el personal de l'IKEA i el Carrefour junts).

Vistes anteriors experiències d'enganxapastors, potser que els capitostots se n'estiguin de tirar de veta, retringin el diner que els queda -que és de tots-, i apostin decididament pel territori de veritat i la seva gent. Ja sabem que l'home és l'únic a ensopegar dues vegades amb la mateixa pedra. Però n'hi ha que sembla que visquin en un pedregal.

Salvador Mestre Gispert

Angel Rubio
TREBALLS DE
GUIX I ESCAIOLA
SOSTRES DESMUNTABLES

C. Mercè Rodoreda, núm. 9, 1er, 3a
Telèfon 977 851 206 • RIUDOMS

G
Gallisà Pintors

- Treballs Verticals i d'alçada
- Pintura Industrial
- Pintura Decorativa (façanes, rehabilitació)

Tel. 626.10.16.58 / 655.53.83.56 Riudoms (Tarragona)
gallisapintors@gmail.com